

MÜLLER DEZSŐ

Halálközeli villanások

1.

*Akkor
bogársötét volt
az éjszaka
s a Hold
összezsugorodott
a szénfekete égen*

2.

*Akkor
kialudt gyertyák
lettek a csillagok
s felhőkké dagadtak
a koromsötétségben*

3.

*Akkor
minden megtébolyult
karórák toronyórák
mind megálltak
s a csönd is felhólyagzott
a nesztelen térben*

MÜLLER DEZSŐ költő, lelkipásztor (1953, Zilah). A kolozsvári Protestáns Teológiai Főiskolán végzett 1979-ben. Verseit több-kevesebb rendszerességgel 1989 óta közlik romániai és magyarországi lapok. Nyolc önálló kötete jelent meg.

4.

Akkor
dús könnycseppek
buggyantak
szemem gubójából
s a kezem fejé-
re gördülve
tövisekké váltanak

5.

Akkor
sűrű ködszárnyak
borultak
páncél-homlokomra
s kiszivattyúzták onnan
a hajnali derengést

6.

Akkor
minden fény
kicsordult belőlem
s olyan üressé váltam
mint egy imbolygó
léggömb

7.

Akkor
Don Quijote
elszántságával
csatáztam
sötét árnyakkal
szilaj szélmalomokkal

8.

*Akkor
kigyulladt lámpaként
ocsúdtam föl
s a pirkadat
láng uszályát
tüzes hintókat
láttam az égen*

9.

*Akkor
a szívem kelyhén
kiserkenő vércsepp
a reménység
katicabogarává
lett számomra.*

10.

*S akkor
miután átsuhantam
a fekete tű fokán
szememből kigöngyölt
csillagok folytak.*

Satuba szorult

*Már nem ismernek
az otthoni hegyek
talpam alól kövek
kavicsok kisiklanak
hanyatt-homlok
menekülnek
valamikor édenkertem
volt az erdő
mint parázsló
cigaretta füstjét
tüdőmbe szívtam
ázott tölgy- és
bükkfáinak illatát
ma már a verőfényes
dombok is elkerülnek
s én árvaságom
batyuját hordozva
satuba szorult féregként
összekucorodom*

Valahára

*Ha vörhenyes
sebeimről írok
akkor lírát piszkítok
irodalmat fertőzők
ha ingoványba süllyedt
embertársaimról írok
akkor megdorgálnak
dilettánsnak neveznek
de ha olyan örömről
derűről írok
mit legbelül
semmi sem indokol
akkor megdicsérnek
vállamat megveregetik*

*s azt mondják szerényen
látod ez a vers
nem ósdi nem vérszegény
valahára a költő is
előcammogott belőled*

Vonszolom

*Hogy tudott
a lángható természet
hogy tudott
az izzó anyaméh
egy ilyen silány
torzonborzot
kipréselni magából
amilyen én vagyok
egyetlen útnak sem
jutottam a végére
örömeim mind felszívódtak
jottányit sem látok belőlük
jóllakottságom élvezeteim
ideig óráig melengettek
sebek tövisek örvényében
tengetem napjaimat
alig látok hallok érzékelek
ürítésemmel is gond van
s mint kiherélt igaállatok a terhet
úgy vonszolom életemet*

Sose menekülök

Egy mohó csillag
vibrál bennem
hiába etetem
szóval verssel
ékes rímmel
hiába itatom
rőt lánggal
pattogó szikrával
verőfénnyel
sikamlós csápjával
gerincvelőmben turkál
fülemben kotorász
homlokom csont-
üstjében caplat
s halántékom harang-
lábánál kolompol
sose menekülök
ínyvörös ködszárnyától

Vakarom

Idegen ég alatt
idegen tájon
idegen hegyek tövében
idegen fák árnyékában
idegen házak mellett
idegen patakok előtt
s furá idegen
emberek között
éltem sokáig

*szentjánosbogár-fényemet
szemaforként
szórtam feléjük
s most, hogy itthon vagyok
rühként vakarom
magamról a sötétséget.*

Zilah

*Kisvárosomban
minden megváltozott
a katicabogár-szemű
parányi házakat
penészes mohaként
kigyomlálták
a megrozzant csűrök
összetöpörödött pajták
s pöttömnyi ólak
vadnyomként eltűntek
az utcákat körutakat
jegenyefa-magasságú
házakkal tűzdelték tele
ocsúdó emlékeimben
vörhenyes sebektől
vonaglik a táj
s csak az ég őrzi még
kőkény színét*

Kitárul

Megkopasztottak
mint gyümölcsstelen fát
mit se vihar
se eső nem kímél

pőrén élek
dombtalan sivatagban
árvaságom illatát
hurcolja a szél

de fölöttem
csattogó
gólyacsőrként
olykor-olykor
kitárul az ég

Vinnem

Odaátra
az ég kökénykék
zománcát
a fehér-csuhás
hegyeket
a kentaurtestű erdőket
a fluoreszkáló kövek
páncélingjét
embriókorom álmait
s hűséged
márvány obeliszkjét
vinném magammal